1965 ఎస్సీఆర్ (2) 1

కరణ్ సింగ్

వర్సెస్.

మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం

నవంబర్ 4, 1964

[ఎ. కె. సర్కార్, ఎస్. ఆర్. అజాగోపాల అయ్యంగార్ మరియు ఆర్. ఎస్. బచావత్, జె.జె.]

హత్య-ఉమ్మడి ఉద్దేశం-నిజమైన హంతకులు మరియు సహచరుడిపై వేర్వేరు విచారణలు-మాజీ హంతకుడు మరియు సహచరుడిపై వేర్వేరు విచారణలు-మాజీతో ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యం ఆధారంగా దోషిగా నిర్ధారించబడినప్పటికీ--ఇండియన్ ప్యానెల్ కోడ్, 1860 (చట్టం 45 ఆఫ్ 1860), 34.

R ఇద్దరు వ్యక్తులపై కాల్పులు జరిపాడు మరియు పర్యవసానంగా ఒకరు మరణించారు, మరొకరు అలా చేయలేదు. తుపాకీతో వచ్చిన నిందితుడు మరో ఆరుగురితో కలిసి ఘటనాస్థలికి చేరుకున్నాడు. ఆర్ పరారయ్యాడు. పైన పేర్కొన్న ఆరుగురితో పాటు మరో ఆరుగురిపై భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302, 307, సెక్షన్ 148, 149 కింద నేరాల కింద విచారణ జరిగింది. సెషన్స్ జడ్జి అప్పీలుదారుడిని మాత్రమే ఇతరులకు అనుమానం కలిగించేలా దోషిగా తేల్చారు. దీంతో పిటిషనర్ హైకోర్టులో అప్పీల్ దాఖలు చేశారు. నేరం రుజువయ్యాక కానీ అతని అప్పీలు విచారణకు ముందే ఆర్ ను అరెస్టు చేసి, అవే అభియోగాలపై విచారణ జరిపి నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు. పిటిషనర్ హైకోర్టులో దాఖలు చేసిన అప్పీలును కొట్టివేసినప్పటికీ శిక్షను సవరించి సెక్షన్ 302, 307లకు బదులుగా చదివారు. 148, 149 సెక్షన్ల కింద 302, 307 సెక్షన్ల కింద నేరాలకు శిక్ష పడింది. తదుపరి అప్పీలు కోసం పిటిషనర్ ఈ కోర్టుకు వచ్చారు.

అప్పీలు లేని సెషన్స్ జడ్జి ఆర్ ను నిర్దోషిగా ప్రకటించిన దృష్ట్యా, అప్పీలుదారుడు సెక్షన్ 302, 307, సెక్షన్ 34 ప్రకారం హత్య, హత్యాయత్నం కింద కేసు నమోదు చేయడం హైకోర్టుకు

సాధ్యం కాదని వాదించింది. అతనితో సహజీవనం చేసిన ఆర్ మృతుడిని కాల్చి చంపి మరొకరిని చంపడానికి ప్రయత్నించాడు.

ఒక కేసులో ఒక వ్యక్తి నిర్దోషిగా తేలినప్పటికీ, మరో కేసులో విచారణ జరిపిన వ్యక్తి మరో కేసులో దోషిగా తేలితే- నిర్దోషిగా తేలిన వ్యక్తి మరో కేసులో దోషిగా తేలడం, ఆ తర్వాతి కేసులో విచారణ జరిపిన వ్యక్తి సెక్షన్ 34 కింద నేరానికి పాల్పడినట్లు గుర్తించడం కోర్టుకు స్వేచ్ఛ. నిర్దోషిగా విడుదలైన వ్యక్తితో కలిసి నేరం చేశాడు. ప్రతి కేసును అందులోని సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగా నిర్ణయించాల్సి ఉంటుందని, మరో కేసులో వేర్వేరు సాక్ష్యాధారాలతో తీసుకున్న ఒకే చర్యను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా నిర్ణయం తీసుకోవాల్సి ఉంటుందన్నారు. [4 ఇ-జి]

మరాచలిల్ పక్కు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్, ఎ.ఐ.ఆర్. 1954 ఎస్.సి.648, *బొంబాధర్ ప్రధాన్ వర్సెస్ ఒరిస్సా రాష్ట్రం, సుందర్ సింగ్ వర్సెస్ పుంజా రాష్ట్రంబి.*

ప్రీతమ్ సింగ్ వి. స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ ఎ.ఐ.ఆర్. 1956 ఎస్.సి. 415, సాంబశివం వి. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ఫెడరేషన్ ఆఫ్ మలయా ఎల్.ఆర్.[1950] ఎ.సి.458 మరియు కృష్ణ గోవింద్ పాటిల్ వి. మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం, విశిష్టమైనది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి : క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 55 ఆఫ్ 1963.

గ్వాలియర్ లోని మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు (గ్వాలియర్ బెంచ్) 1961 క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 18లో 1962 ఆగస్టు 27న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

*బి.సి. మిశ్రా,*పిటిషనర్ కోసం.

ఎ.ఎస్.కె.శాస్త్రి మరియు 1. ఎన్ *ష్రాఫ్,* ప్రతిస్పందకుడి కోసం.

కోర్టు తీర్పును ***సర్కార్ జె.*** పిటిషనర్ రాంహాన్స్ తో పాటు మరో ఆరుగురిపై గట్టే హత్యకు పాల్పడ్డారని, రామచంద్రను హత్య చేసేందుకు కుట్ర పన్నారని అభియోగాలు మోపారు. మృతుడు, రామచంద్రులు ఒక పార్టీకి చెందినవారని, నిందితులు మరో పార్టీకి చెందినవారని, ఈ

రెండు పార్టీల మధ్య గత కొంతకాలంగా తీవ్ర వైరం ఉందని చెబుతున్నారు. 1959 నవంబర్ 18వ తేదీ అర్ధరాత్రి సమయంలో రామచంద్ర, మరికొంత మంది వ్యక్తులు తివారియా (డాబా)పై నిద్రిస్తున్న సమయంలో దుండగులు ఆ ప్రదేశంలోకి ప్రవేశించారని, రాంహన్స్ గట్టేను తుపాకీతో కాల్చి చంపాడని, రామచంద్రను చంపాలనే ఉద్దేశ్యంతో అతనిపై రెండు సార్లు కాల్పులు జరిపాడని, అయితే ఈ సమయంలో పిటిషనర్ తుపాకీతో అక్కడే నిల్చున్నాడని, మిగతా వారంతా కూడా అక్కడే ఆయుధాలతో నిల్చొని ఉన్నారని, మిగతా వారంతా కూడా అక్కడే ఆయుధాలతో నిలబడ్డారని, మిగతా వారంతా కూడా అక్కడే ఆయుధాలతో నిలబడ్డారని, మిగతా వారంతా కూడా అక్కడే ఆయుధాలతో నిలబడ్డారని, మిగతా వారంతా కూడా అక్కడే ఆయుధాలతో నిల్చుని ఉన్నారని, మిగతా వారంతా కూడా అక్కడే ఆయుధాలతో ఉన్నారని చెప్పారు. నేరాలకు పాల్పడాలనే ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో..

రాంహాన్స్ పరారయ్యాడు కాబట్టి అప్పీలుదారుడు, ఇతర ఆరుగురు నిందితులను అండర్ సెక్షన్ల కింద విచారణకు ఉంచారు. 302, 307 సెక్షన్లతో పాటు గట్టే హత్య, రామచంద్రపై హత్యాయత్నం కేసును 148, 149వ సెక్షన్లతో చదివి వినిపించారు. సెషన్స్ జడ్జి ఈ నేరాలకు పాల్పడిన పిటిషనర్ ను దోషులుగా నిర్ధారించినప్పటికీ అతనితో పాటు విచారించిన మిగతా ఆరుగురిని నిర్దోషులుగా ప్రకటించి వారికి ప్రయోజనం చేకూర్చారు. దీనిపై పిటిషనర్ మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. అప్పీలుదారును సెషన్స్ జడ్జి దోషిగా నిర్ధారించిన తరువాత, అతని అప్పీలు వినబడకముందే, రాంహాన్స్ ను అరెస్టు చేసి, అవే అభియోగాలపై విచారణకు ఉంచి నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు.

149వ సెక్షన్ సాయంతో పిటిషనర్ ను నిర్దోషిగా ప్రకటించడం సరికాదని పిటిషనర్ హైకోర్టు ముందు వాదించారు. మరాచలిల్ పక్కువ్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు ఈ వాదనను తోసిపుచ్చింది. మద్రాసు రాష్ట్రం,(1) బొమ్మధర్ ప్రధాన్ వి. స్టేట్ ఆఫ్ ఒరిస్సా (2), సుందర్ సింగ్ వర్సెస్. పంజాబ్ రాష్ట్రం (3) . అందువల్ల హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో ఈ క్రింది పరిశీలన కనిపిస్తుంది - "ద్వారకా, మతాదిన్, మహారాజ్ సింగ్ ల మద్దతుతో రామచంద్రుని ప్రత్యక్ష సాక్ష్యాల ఆధారంగా, గట్టే హత్యను రాంహంసుడు తుపాకీతో కాల్చడం ద్వారా చేశాడని,

రాంహంస కూడా రామచంద్రపై తన తుపాకీతో రెండు కాల్పులు జరిపాడని నేను నమ్ముతాను. ఆ సమయంలో కరణ్ సింగ్ రాంహాన్స్ పక్కన తుపాకీతో నిల్చొని ఉన్నాడు.......... అందువల్ల గట్టే హత్య, రామచంద్ర హత్యాయత్నాన్ని రాంహాన్స్ తనకూ, ప్రస్తుత కరణ్ సింగ్కూ ఉన్న ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతోనే చేశాడని నేను భావిస్తాను. రామ్హాన్స్, కరణ్ సింగ్ ఇద్దరూ తుపాకులతో తివారీ లోపలికి వెళ్లారని, ఈ సంఘటన సమయంలో కరణ్ సింగ్ రాంహంస పక్కనే నిలబడి తుపాకీతో దాడి చేశాడని ప్రాసిక్యూషన్ కేసు అన్ని దశల్లోనూ ఉంది. ఈ వాస్తవాల ఆధారంగా ప్రస్తుత పిటిషనర్ కరణ్ సింగ్ పై కేసుకు సెక్షన్ 34 ఐపిసి స్పష్టంగా వర్తిస్తుంది. ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు పిటిషనర్ కరణ్ సింగ్ ను సెక్షన్ 302, 307 కింద దోషిగా తేల్చింది.గతంలో సెక్షన్ 148, 149తో పాటు సెక్షన్ 34 ప్రకారం పిటిషనర్ కరణ్ సింగ్ ను హైకోర్టు దోషిగా తేల్చింది. అప్పీలుదారుడు మరో అప్పీలుకు ఈ కోర్టుకు వచ్చాడు.

ఈ అప్పీలులో వాదించబడిన ఒకే ఒక ప్రశ్న ఏమిటంటే, విజ్ఞులైన సెషన్స్ న్యాయమూర్తులు రాంహాన్స్ ను నిర్దోషులుగా ప్రకటించిన దృష్ట్యా, అప్పీలుదారుడు హత్యానేరం కింద దోషి అని నిర్ధారించడానికి హైకోర్టుకు అవకాశం ఉందా అనేది. అతనితో ఉమ్మడి ఉద్దేశం పంచుకున్న రాంహాన్స్ కాల్చి చంపి రామచంద్రను హత్య చేయడానికి ప్రయత్నించాడని సాక్ష్యాధారాలతో 302 ఎస్.34తో చదవండి. ప్రీతమ్ సింగ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ (1) కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై పిటిషనర్ తరఫున హైకోర్టులో వాదనలు వినిపించారు. ఆ కేసు సాంబశివం వర్సెస్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ఫెడరేషన్ ఆఫ్ మలయ్ (2) లోని జ్యుడీషియల్ కమిటీ తీర్పుకు ఆమోదంతో ప్రస్తావించబడింది, అక్కడ "నిర్దోషుల తీర్పు యొక్క ప్రభావం ...... నిర్దోషిగా తేలిన వ్యక్తిని అదే నేరానికి మళ్లీ విచారించలేమని చెప్పడం ద్వారా పూర్తిగా పేర్కొనలేదు. దానికి అనుగుణంగా తీర్పు ఇరుపక్షాల మధ్య జరిగే విచారణలో నిర్ణయాత్మకంగా, నిర్ణయాత్మకంగా ఉందని గుర్తించాలి' అని పేర్కొన్నారు. హైకోర్టు ఎత్తిచూపినట్లుగా, ఆ పరిశీలన ప్రస్తుత కేసుకు వర్తించదు, ఎందుకంటే ఇక్కడ పిటిషనర్ పార్టీగా ఉన్న ఏ విచారణలోనూ రాంహాన్స్ నియామకం జరగలేదు. స్పష్టంగా, ప్రతి కేసులో నిర్ణయం దానిలో దారితీసిన సాక్ష్యాలను తిప్పికొట్టాలి; అక్కడ ఉన్న సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగానే రాంహాన్స్ కేసును నిర్ణయించాల్సి ఉండగా, అందులోని

సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగానే పిటిషనర్ కేసును తేల్చాల్సి ఉంది. అందువల్ల రాంహాన్స్ కేసులో సాక్ష్యాధారాలు, ఆ సాక్ష్యాధారాలపై వచ్చిన నిర్ణయం పిటిషనర్ కేసు మెరిట్లను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా పూర్తిగా అసంబద్ధంగా ఉంటుంది. ప్రీతమ్ సింగ్ (1) కేసుపై పిటిషనర్ తరఫున మిశ్రా వాదనలు వినిపించకపోవడం గమనార్హం.

కృష్ణ గోవింద్ పాటిల్ కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును మిశ్రా వాదించారు. మహారాష్ట్ర(1) రాష్ట్రం రామాన్ దంపతుల నియామకాన్ని హైకోర్టు విస్మరించడం తప్పని నిరూపించింది. ఆ వాదనను మేం అంగీకరించలేకపోతున్నాం. సెక్షన్ 34 ప్రకారం నలుగురిపై హత్యానేరం కింద అభియోగాలు మోపి, వారిలో ముగ్గురిని ట్రయల్ కోర్టు దోషులుగా ప్రకటించినప్పుడు, 34వ సెక్షన్ తో సహా హత్యా నేరానికి పాల్పడిన నిందితులను దోషులుగా నిర్ధారించడం చట్టబద్ధమేనా అన్నదే చర్చనీయాంశంగా మారింది. ఇలాంటి నిర్ణయం పరస్పర విరుద్ధ ఫలితాలకు దారితీస్తుందనే కారణంతో హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఈ కోర్టు ప్రధానంగా తోసిపుచ్చింది. భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 34తో పాటు సెక్షన్ 302 కింద 1, 3, 4 సెక్షన్లను హైకోర్టు నిర్దోషులుగా ప్రకటించగా, నిర్దోషులుగా తేలిన వారితో కలిసి నేరాలకు పాల్పడినందుకు సెక్షన్ 302, సెక్షన్ 34 కింద 2 మంది నిందితులను దోషులుగా తేల్చింది. ఇది అసాధ్యమైన స్థితి' అని పేర్కొన్నారు. 34వ అధికరణం ప్రకారం దోషులను నిర్దోషులుగా ప్రకటించిన తర్వాత దోషులతో సంబంధం ఉన్న గుర్తుతెలియని వ్యక్తులు కూడా ఉన్నారని సాక్ష్యాధారాలు రుజువు చేసినప్పటికీ వారిని నిర్దోషులుగా ప్రకటించడం సాధ్యమయ్యే అనేక పరిస్థితులను ఆ కేసు చర్చించింది. కృష్ణగోవింద్ పాటిల్ (1) విషయంలోనూ మాకు సంబంధం లేదు.

అందువల్ల కృష్ణగోవింద్ పాటిల్స్ (1) కేసులో తీర్పు పిటిషనర్ కు ఏ మాత్రం ఉపయోగపడదని మా అభిప్రాయం. మరోవైపు, ఒక కేసులో ఒక వ్యక్తి నిర్దోషిగా తేలినప్పటికీ- సాక్ష్యాధారాలు ఆదేశిస్తే- మరో కేసులో ఆ వ్యక్తిని విచారించిన నేరానికి దోషి అని, ఆ తర్వాతి కేసుల్లో ఆ వ్యక్తిని కనిపెట్టే అధికారం కోర్టుకు ఉందన్న అభిప్రాయాన్ని హైకోర్టు గతంలో వెలువరించిన తీర్పులు స్పష్టంగా సమర్థించాయని భావిస్తున్నాం. అందులో విచారించగా ఎస్ కింద నేరం జరిగింది. నిర్దోషిగా విడుదలైన వ్యక్తితో పాటు నేరం చేసిన కారణంగా 34. ఇలా

జరగకుండా సూత్రప్రాయంగా ఏమీ లేదు. సాంబశివం (2) కేసు సూత్రం ఇక్కడ వర్తించదు, ఎందుకంటే మేము ఎదుర్కొంటున్న రెండు కేసులు ఇద్దరు వేర్వేరు వ్యక్తులపై ఉన్నాయి, అయితే ఒకే నేరానికి పాల్పడినందుకు, ఇంకా, మేము ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, ప్రతి కేసును దానిలో ఉన్న సాక్ష్యాల ఆధారంగా నిర్ణయించాలి మరియు ఇది మరొక కేసులో వేర్వేరు సాక్ష్యాలపై తీసుకోబడిన అదే చర్యతో సంబంధం లేకుండా ఉంటుంది.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..